GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 59.

We Srzodę Dnia 23 Lipca 1800.

Z Krakowa d. 23. Lipca.

Dnia 17 i 18 t. m. w C. K. stołecznym mieście Krakowie na Piasku u WW. OO. Karmelitow, z kursu letniego odprawiał się popis osmy publiczny. Sto trzynaście uczniow popisywało się, ktorzy powinny dowod swoiey umiętności, iak w niemieckim tak w łacińskim ięzyku, Rysunkach, podług przepisow naywyższych i w przytomności wielu C. K. JJ. WW. Gubernialnych konsyliarzow, oraz w przytomności Wm. Pana pierwszego cyrkularnego kommissarza de Sikka prezyduiącego tym popisom, i innych zacnych przeszło 80 gości okazali publicznie. Chociaż wszyscy Uczniowie, bez naymnieyszego zastanowienia i trudności, dla zadosyć uczynienia szacownym gościom, iako też i dla nadgrody łożonych prac i usiłowań wszystkich, nauczycielow swoich zapytania doskonale rozwięzywali, iednak następuiący Szambelanic Franciszek de Starowieś Starowieyski de Bieberstein z klassy trzeciey, de Sikka Ludwik z klassy drugiey, i de Szybalski Franciszek z klassy pierwszey, naydoskonalszemi się bydź udowodnili, i dla zasłużoney nadgrody, Premia pierwsze z pomiędzy trzydziestu otrzymali. — Nakoniec osmielił się, pomieniony Szambelanic de Starowieś Starowieyski de Bieberstein, imieniem wszystkich wspołuczniow, swoiemu Nauczycielowi troskliwemu za odebrane od niego korzyści w naukach, powinne dzięki oddadź, które ów sposobem następuiącey mowy przy zakończeniu popisu publicznie złożył.

Podług stanu i godności szacunku godni współuczniе! " Ten to Monarcha, którego imie stylem miedzianym wyryte, potomności pamiętne będzie - - Który, ażeby narody uszczęśliwił, ażeby swoie rozszerzone Państwa ustalił dał nam prawa i zawierzył ich kierunek Mężom, których zasługi godne tego były, Józef, ten nigdy nie zapomniany Monarcha, dopomógł do wzrostu, temu cokolwiek się w nas znaydowało, przez wybranych Nauczycielow. Ten to wszystko co mogło bydź materyą

Nauk pięknych usposobił, złoty wiek przywrocił w czasach swoich, a nadewszystko w nas Uczniach tych szkoł przez nadgrody i napominaiące starania, tyczące się obcowania iednego z drugim, kształcie wyprowadził, dzięki, tysiączne dzięki Naywyższey is ocie, że nam tak dobrego, tak mądrego, tak godnego kochania Monarchę dała, ale coż za dzięki iesteśmy nayłaskawszemu panuiącemu naszemu Oycu oyczyzny, temu Mecenasowi tey podporze Nauk i sztuk winni. — Franciszek drugi nietylko że wykonywa odziedziczone te plany, lecz oraz wydoskonala ie przez współczyonictwo swoie, Uczniowie bracia kochani (iesteśmy bowiem bracia gdy iedną naukę odbieramy która nas poświęca dalszym taiemnicom nauk i wiadomości) Xiężę Karolu! — nasz szacowny, niezmorzony w pracach powszechnie szanowany Nauczycielu, który naszą Edukacyą, przenosisz nad potrzebny swoy spoczynek, co mowię, nawet i nad swoie rozrywki i uciechy, który przez swoie zasługi, uznane od Monarchy, przez odebrane częste z tąd nadgrody i pochwały, rownie tak dobrześ się wsławił, iak też i promocyą odzyskał, która Cię po ukończonym kursie nauk czeka. — Odbierz od nas szczere dzięki, te wyrzuty czułości, ten owoc pilności, który uczniowie Twoi swemu Naygodnieyszemu Nauczycielowi oddaią. — Jak dalece iesteśmy do naszego Monarchy przywiązani za promocyą Tobie odebraną; tak dalece przykre rozstanie się z Tobą smucić nas będzie. — O iak szczęśliwi iesteśmy! że odbieramy korzyści z pracy Jego takie, ktore zupełnie odpowiadać doyrzałości będą. Mowmy z tądy iednomyślnie wszyscy nasze życzenia, nasze czucia: Niech żyie Franciszek drugi Oyciec łaskawy Oyczyzny! Niech żyie Xiądz Karol nasz naygodnieyszy Nauczyciel!"

Z Wiednia d. 16. Lipca.

Znayduiący się w Bukareście, kraiowy i Ploieście na Wołoszczyznie Cesarscy poddani z patryotyczney gorliwości na zachęcenie Cesarskiego konsula P. Merkelius złożyli na dobrowolną woienną składkę na ninieyszy rok 3222 piastrow i 10 parow. Imiona każdego z osobna, co który dał, będą w dodatku przyszłey Wiedeńskiey gazety doniesione. — W nocy z d. 28 na 29 czerwca o godzinie w poł do 12 Henryk II. Xiążę Reufs, hrabia i pan na Plauen, Greiz, Cranichfeld, Gera, Schleiz i Lobenstein, i aktualny Cesarski konsyliarz i kawaler orderu S. Szczepana, starszy Xzę tey linii umarł w Greitz w 79 roku swego życia, a 58 panowania po 3 tygodniowey chorobie.

Zdarzenia Woienne.

Podług doniesienia F. Z. M. barona Kray z Mühldorf pod d. 11 lipca, nie zaszła dalsza odmiana wpołożeniu armii, iak że oboz dla większey wygody z przyczyny niedostatku wody między Ampfing i Mühldorf rozłożony, a głowna kwatera do Mühldorf przeniesioną została. Z wszystkich forpocztow tylko te przemocą nieprzyiaciela odparte zostały, które aż do Barnsdorf posunięte były, korpus ich zaś stoi teraz na wzgorkach Anzing. — Podług rapportu stoiącego z woyskiem przed Ratysboną ienerała maiora hrabiego Klenau, wszedł nieprzyiaciel d. 9 lipca w 400 ludzi do Noremberga, i rożne tam rekwizycye poczynił. Temuż ienerałowi doniesiono także do Ratysbony, iż blisko 5000 nieprzyiacioł na Wisbaden i Limburg przybyłych, złącz-

nie z Moguncką załogą uderzyło na stoiące w tych okolicach wraz z Cesarskim oddziałem Mogunckie woyska, i one po dwoch-dniowey nieustaiącey walce d. 5 nazad odparły.

Nieprzyiaciel założył przy Feldkirch w Bawaryi znaczny oboz i na drodze od Rosenheim cokolwiek naprzod postąpił.

Kommenderuiacy w Ingoldstadt F. M. L. Neu doniosł F. Z. M. Kray, iż na prawym brzegu Dunaiu przed twierdzą zaszły z nieprzyiacielem małe utarczki, w któtych nieprzyiaciel na godzinę drogi nazad odpartym został. Na lewym brzegu Dunaiu stoi nieprzyiaciel tylko o pół godziny oddalony, ale zachowuie się spokoynie.

F.M.L. Xżę Reufs donosi z Reutti pod d. 8 lipca, iż przy iego woyskach nic ważnego nie zaszło.

Dalsze wyszczególnienie przed nieprzyiacielem poległych ranionych i wniewolą zaiętych officyerow.

W armii Niemieckiey od d. 12 do d. 27 czerwca. Zabici: Kapitan Stegskal od Lascego piechoty; podporucznik Mergel od Wengheima; podp. Rosenkranz od artyleryi i podpor. Eggerling od Anspacha kieryfserow. — Ranioni: Maior Dittelbach od głownego sztabu; chor. Priesen od Arcy Xcia Karola; porucz. Trbachowitz od Gemmingen; porucz. Braitschoph, podporucz. Homme i Hoffmann, chor. Medicus i Fischer od Lascego; Maior Lafonti i porucz. Weks od Erbacha; por. Deberowski, podpor. Hubler i chor. Pilati od Staina; por. Reifinger i chor. Römer od Manfredyniego; porucz. Esepi i Valovics, podpor. Simony od Baiowskiego; chor. Sternheim od Wenkhema i Lewartowski od Oli. Wallis piechoty; maior Schröder i por. Beulwitz i Löffler od Wirtemberga; rotmistrz Quicardi i por. Radwański od A. Xięcia Franciszka; rotmistrz Kopeczki od Zeschwitza; porucz. Baugniel, Kerkoven i Murat, podpor. Sevrain od Latour dragonii; podpor. Scily od Cesarza; rotmistrz Horvath i por. Marton od A. Xcia Ferdynanda; podp. Bernolak od Wecsey husarow; rotmistrz Lang, podpor. Mohr i Stetting od Merveldta ułanow; maior Morberth od Szklawońskich husarow. — Zaięci wniewolą: Poruczaik Scheidel od A. Xcia Karola; maior Kohrnritter od Lascego; podpułk. Morzin, kapit. Ostoich, Seryny, Appel, Steiner i Schmelzer, kapitan. porucz. Altvatter i Millanes, por. Böhm, Seitel, Liberaut, Henriquez, Villany, Nattermann i Ringelsheim, podp. Gurke, Knipp, Schauk, Hanize, Lesiowski i Ritter, chor. Reufs, Zallinski, Schirnmoser i Kramer od Wenkheima; maior Xiążę Lichtenstein od Manfrediniego; por. Brchinie, podporucz. Werndl i chor Neumann od Oli. Wallis; podpor. Märth od artyleryi; por. Wratislaw i podpor. Durker od Macka; por. Barata od Anspacha kieryfserow; podpor. Vörös od Wecseia; rotmistrz Moscon od Szlawońskich husarow; podp. Nefselrode i Selby od Merveldta hułanow.

Z Paryża d. 2. Lipcá.

Pod d. 26 czerwca dway tuteysi konsulowie następuiący wydali wyrok: "Ciało jenerała Desaix ma bydź do klasztoru na gorę Wielkiego S. Bernarda zawiezione, i tam będzie dla niego nadgrobek zrobiony. Nazwiska półbrygad, iazdy i artyleryi regimentow, rownie iak imiona jenerałow i brygady szefow, ktorzy przez gorę S. Bernarda przechodzili, maią bydź na marmurowey tablicy wyryte i na prze-

)((

ciwko nadgrobku Desaix postawione. „

Składki na wystawienie pamiętnika dla jenerała Desaix ciągle zbierane bywaią. Podpisano iuż 2922 fr Między innemi podpisali na nie minister woienny Carnot, Lucyan Bonaparte, sekretarz stanu Maret, każdy po 100 fr. bankier Dolefsert 150, bywszy minister woyny Scherer 50, Larouchefoucaulz Lancourt 45, senator Barthelemy, Jourdan redaktor Monitora, Henry Delbing i inni, każdy po 24 fr.

Do Matki jenerała Desaix minister wewnętrzny napisał następuiący list: " Zwyciężyliśmy przy Marengo; to zwycięztwo iest poprzednikiem pokoiu. Mam honor przesłać WPani wyrok konsulow Rzepltey. Sklepienia kościoła Marsa w Paryżu pomieszczą w sobie z wyniosłością trofea, które Rzeplta iey synowi wystawia, a wierzchołek góry S. Bernarda okaże ich razem zwycięzkiey Francyi i wolnym Włochom. Spieszę się z przesłaniem WPani pierwszego medalu, który na cześć Desaix wybitem został. Kładąc go pod kamień węgielney kolomny 14 lipca, oddaiemy razem winny hołd matce iego. Przyymiy WPani zapewnienie i świadectwo uczuciow, któremi nasze serca są zaięte. Każdy wiek skraca życie człowieka; lecz sława wielkiego męża przechodzi wieki. Mam honor pozdrowić WPanią.

Podp. *Lucyan Bonaparte.*

Gdy pierwsza kolomna Cesarskiey armii do Mantui odchodziła, oglądał ią Bonaparte, iak tuteysze pisma zapewniaią. — Jenerał Boudet, który do zwycięztwa przy Marengo znacznie się przyłożył, kommenderował dawniey w Gwadelupie, potym walczył w Hollandyi przeciw Abercrombie. — Druga armia odwodowa pod kommendą jenerała Brune iest spośpiechem w Dizon urządzana.

Bonaparte sławną szkołę główną w Pawii, którą Austryacy dawniey zniešli, znowu wskrzesił i na nowo urządził. Zwyczayna płaca dla profesorow procz mieszkania iest na 3000 fr. oznaczona. Ci, którzy większe dawniey brali płace, będą ie znowu mieli. Na nowych profesorow, którzy się wsławili będzie szczegulnieyszy wzgląd miany. W liczbie postanowionych profefsorow w Pawii postrzegaią Fontana, Moscati, &c. — Radcy stanu Dejean, Marmont i Petiet są przez pierwszego konsula nadzwyczaynemi Francuzkiemi ministrami w Piemoncie, Liguryi i Cysalpinii mianowanemi.

P. Labrador, Hiszpański minister przy Papiezkim dworze, wyiechał ztąd wczoray na swoie przeznaczenie. — W Bordeaux z rozkazu ministra policyi rożne osoby zaaresztowane zostały, ponieważ miały bydź w porozumieniu z Angielskim wydziałem. Miano u nich rożne pisma znaleść, które potwierdzaią podeyrzenie. Kuryer, który ten rozkaz do Bordeaux przywiozł, poiechał do Bajony daley, a z Bordeaux zostali zaraz kuryerowie do rożnych departamentów rozesłani. — W całey Francyi wiadomość o wygraney przy Marengo nayvięszą radość sprawiła. W Chartres właśnie w dniu nadeyścia tey wiadomości urodził się iednemu obywatelowi syn, któremu na pamiątkę nadał imię Marengo. — Obłężenie Hawru iest zniesione. — Onegday w kościele zwycięztwa obchodzono tu pamiątkę filozofa J. J. Roufseau. — Jenerał Darçon, członek senatu, zręczny bardzo indzenier, podług którego planu pływaiące batterye przy Gibraltarze zrobiono, umarł onegday. — Do

Kadyxkiego portu wchodzi teraz i wychodzi wiele okrętow, i mało się blokada czuć daie. — W czasie 60 dniowey blokady Genui walczyła załoga po części bez ammunicyi. Z 140,000 ludzi, którzy się w Genui znaydowali, więcey iak 20,000 przez 30 dniowy głod umarło. Jenerał Maſsena ⅗ woysk, a ⅔ officyerow utracił. Z 3 dywizyynych jenerałow Marbot umarł na morową chorobę, a Soult raniony dostał się w niewolą. Z 6 brygady jenerałow było 6 ranionych, z 11 jenerałow adiutantow 8, a z 30 officyerow głownego sztabu 21 zginęło lub byli ranionemi. Maſsena nie miał przy sobie 3000 nawet ludzi, którzyby zdatnemi byli dźwigać broń. Głod wielkie sprawił poruszenie w mieście, lecz w okropnym tym momencie, w którym Maſsena przymuszonym był prawie poddać się na łaskę, posłużyło mu szczęście, iż przez swoią stateczność potrafił przed nieprzyiacielem ukryć tak dobrze swoią niedolą, że zawarł czyniącą mu honor kapitulacya.

Dnia 4. Lipca.

Wczoray przybył tu jenerał Murat, a dziś z rana o godzinie 3 Bonaparte, w towarzystwie swego adiutanta Duroc i sekretarza Burienne. Spodziewano go się dopiero iutro. Konsulowie, ministrowie i radcy stanu chcieli na przeciw niego do Villejuif, a trybunały i municypalność do rogatek Marengo (tak nazywaią teraz rogatki tronu) wyiechać; lecz on dla uniknienia wszelkiey okazałości przyspieszył swoią podroż. Powracał on przez Genewę, Dyżon, gdzie nową armią odwodową ćwiczył i przez Lion, gdzie pierwszy kamień na zburzony plac Bellecour założył. Przy moście Monterau wywrocił się z nim powoz, gdzie letko w twarz, iego zaś sekretarz mocniey uszkodzonym został. Za przybyciem swoim udał się zaraz na spokoyność; kolledzy iego, którzy obudzeni zostali pospieszyli do niego, ale nie mogli z nim mowić. O godzinie 11 nakoniec armaty, które zakazano wystrzelać, żeby mu snu nie przerwać, ogłosiły iego przybycie. Obywatelka Eble, siostra jenerała artyleryi przy armii Renu, miała ukontentowanie uczynić pierwszy wystrzał, w tym właśnie czasie, kiedy kramarze ogłoszali po wszystkich ulicach na przeday opis tryumfalny iego wiazdu z przywiezieniem przedugodnych artykułow pokoiu za dwa soldy. Zabawne było ich ogłoszanie; trzymaiąc w ręce to pismo, krzyczeli nawet przed Tuillery: "Oto iest wiazd tryumfalny pierwszego konsula i iego głownego sztabu, przywożąc przed ugodne artykuły pokoiu, za dwa soldy." Wszyscy, konsulowie, ministrowie, radcy stanu &c. pospieszyli na iego powitanie. "Oto obywatele, rzekł Bonaparte, iesteśmy znowu razem. Zrobiliżeście wiele w czasie moiey nieprzytomności? Przeszło 20 krzykneło: nie tyle iak Ty Jenerale!" Wszyscy zagraniczni ministrowie, wyiąwszy iednego byli na audyencyi przytomnemi. Na wszystkie pochwały które Bonapartemu czyniono nie dziękował swoim imieniem, ale wszystkich konsulow. Bonaparte mowił potym o kampanii, o walecznym sprawieniu się Francuzow i Austryakow, o pokoiu, ktory nie rozumie bydź dalekiem. O godzinie 1 po południu udał się na salą audyencyi, gdzie prezydent senatu Roger Ducos przywitał go temi słowy: "Senat ma sobie za chlubę bydź strożem konstytucyi, którą Ty tak walecznie umiesz bro-

nić." Bonaparte postrzegłszy między senatorami jenerała Kellermanna, rzekł do niego: "Syn Twoy bardzo się dystengwał; iest zdrow i znayduie się w Genui." Deputacye od trybunatu i ciała prawodawczego złożyły mu także powinszowania. Na officyerow od gwardyi zawołał: " Gwardya okryła się sławą; miała daleko z liczniejszym nieprzyiacielem do czynienia, a zwyciężyła go, „ Jenerał Caffarelli odebrał od 5 nieznaiomych dam zapieczętowane podełko, z prożbą, żeby go pierwszemu konsulowi oddał. Gdy go otworzono, znaleziono w nim laurowy wieniec z kwiatami, które tu nieśmiertelnemi zowią, i cztery następuiące wiersze:

Dieu des combats, sois lui toujours fidele!
Dieu de la paix, couronne ce guerrier,
A son genie appartient l'immortelle,
A sa Valeur appartient le laurrier.

Po polsku: "Boże woyny, bądź mu zawsze wiernym! Boże pokoiu, uwieńcz tego woiownika! Jego geniuszowi należy nieśmiertelność, a iego waleczności laur! " W wieczor był cały Paryż tak przepysznie illuminowany, iak ieszcze nigdy nie pamiętaią. Bonaparte chwali bardzo waleczność Austryakow. Jenerałowi Melas posłał przez swego adiutanta Lacué piękny pałasz, który Murat Bejowi w Egipcie odebrał. Melas odpowiedział bardzo grzecznie, iż ten pałasz nie dla kosztowności, ale dla ręki z którey go odbiera, iest dla niego szacownym. — Służył od młodości przeciw Turkom, Francuzom &c. i zawsze był szczęsliwem; przeszłego nawet roku pobił walecznego Macdonalda. Ze iest przez Bonapartego zwyciężonym nie poczytuie sobie tego za hańbę, owszem gdyby podług iego życzenia w krotce pokoy nastąpił, uda się do Paryża dla poznania go osobiście &c. Austryacy żołnierze przed odmaszerowaniem przez kilka dni iedli i pili w naywiększey zgodzie z Francuzami. Gwardya konsulow przybędzie pocztą z Włoch, aby tu przed 14 lipca stanęła, na którey uroczystości będzie armią Włoską reprezentować. - Bonaparte postanowił taki sam rząd w Piemoncie iak w Cysalpinii, co zdaie się dowodzić, że Król Sardyński nie tak prędko do swoich państw powroci. — Przed odiazdem z Medyolanu poczynił Bonaparte wiele awansow w woysku. Jutro będzie na posiedzeniu instytutu narodowego przytomnym. — Bonaparte był przez 58 dni z Paryża oddalonym; w przeciągu tego czasu przebył Alpy, odzyskał większą część Włoch i naprawił straty dwoch kampaniow.

Dziennik odwodowey armii. Z Turynu d. 26 Czerwca.

Odwodowa i Włoska armia stanowią teraz iedną pod nazwiskiem Włoskiey armii, którą jenerał Massena kommenderuie. — Jenerał Berthier przybył do Turynu, dla urządzenia rządu w Piemoncie. D. 23 jenerał Suchet wszystkie twierdze Genui osadził. Wszystka artylerya znaduie się w zupełności, a nawet iest powiększona. Anglicy 10 tylko armat zabrali, które się na grobli portu znaydowały. Austry: woyska wyszły d. 24 czerw: z rana z Genui. Hra: Hohenzollern kommenderuiący w Genui okazał wielki charakter i uczciwość. — Wszystkich armat, które na mocy umowy d. 16 w twierdzach znaleśliśmy, podaią przeszło na 2000 i 2 mill. prochu. — Po weyściu Francuzkich, woysk do Genui, ogłoszono tam następuiącą odezwę:

Szef brygady, kommendant miasta

Genui, zakazuie dawać ognia z fuzyy i puszczać rakiety; każdego, któryby się poważył krzykiem i groźbą publiczną spokoyność mięszać każe aresztować i przykładnie karać. Oświadcza iż odebrał rozkaz dawania do wszystkich ognia, którzy by się odważyli targnąć na własność i osoby obywateli.

Podp. *Gemelé.*

Jenerał Suchet wydał także d. 24 czerwca do Genueńczykow odezwę, w której zapewnia ich, iż będzie bronił ich własności, osób, służby Bożey i iey sługi wspierał. Mieszkańcom Fontanabona i Polcewery przyrzeka imieniem kommenderuiącego jenerała Massény zupełne przebaczenie, aby tylko broń złożyli i do swych domow do pracowania około roli powrocili, &c,

---

Ponieważ w Włoskich twierdzach mocne załogi stać muszą, druga przeto armia odwodowa może wkrótce do Włoch wyrusiy. — Dla przywrocenia znowu rolnictwu rąk, które przez niespokoyność zachodnich departamentow oderwane zostały, wydał jenerał Bernadotte rozkaz, że kolomny mieyscowe od d. 20 czerwca przestaią bydź wporuszeniu, i że nadal jenerałowie i kommendanci nie mogą ich na dłuższy czas iak na 5 dni zwołvwać. — Port Kadyxu iest znowu przez Anglikow ściśley blokowany. W Kartagenie stało 6 Hiszpańskich liniowych okrętow i 4 fregaty do wyyścia pod żagle gotowych. Przeznaczenie ich ieszcze nie iest wiadome. — Dywizyyny jenerał Dugua, który ieszcze d. 17 marca z nim Kleber W. Wezyra attakował i pobił, na okręcie Vengeance z Alexandryi wypłynął, przybył blisko z 100 osobami z Egiptu do portu Juan. Przy Malcie był długo przez Angielskiego kapitana Trowbridge trzymanym. Admirał Nelson puścił go nakoniec wolno i wielu Francuzow chorych i ranionych z okrętow Tell i Genereux pozwolił mu do Francyi zabrać. — Jenerałowi Lecourbe w ostatniey rozprawie w Szwabii pioro od kapelusza ustrzelono. — Podług wiadomości z Barcelony, Krol Hiszpański wszystkim Raguzańskim okrętom zabronił przystępu do swych portow. Pięć z Mahon przybyłych Raguzańskich okrętow ściągnęły na siebie podeyrzenie o porozumiewanie się z Anglikami. — Młody dobosz od gwardyi konsularney, nazwiskiem Conetil, utracił w bitwie przy Marengo iednę nogę, ale mimo tego nieprzestawał wciąż bębnić i żołnierzy zachęcać. Bonaparte darował mu za to dwie narodowe srebrne pałki. — Z niektóremi Niemieckiemi Xżętami, którzy osobny pokoy chcą zawierać, maią bydź negocyacye rozpoczęte.

Z Bruxelli d. 1. Lipca.

Mała eskadra znayduiąca się w porcie Dunkierki, która iest w wszelkiey gotowości do wyruszenia pod żagle na taiemną wyprawę, składa się z dwoch wielkich fregat od 44 armat, z dwoch innych mnieyszych fregat od 36 armat, tudzież kilku korwet. Ludzie do tych statkow użyci są powiększey części niewolnicy świeżo po wymieniani z Anglii przybyli. Uważano, że na tę eskadrę wiele ładowano broni i ammunicyy woiennych, co wnosić każe, że na brzegi Irlandyi iest przeznaczona. Cożkolwiek bądź Anglicy, którym dobrze iest wiadome to uzbroienie krążą przed tym portem w liczbie 6 woiennych statkow z których ieden iest od 50 armat, 3 fregat

i 2 kutrow. — Miasto Ostenda przed trzema dniami w niemałey znaydowało się trwodze. Anglicy zdawali się, iż chcą zbobydź port zbliżaiąc się do niego na płaskich statkach. W rzeczy samey przyszło do armatnego ognia, który trwał przeszło godzinę, poczym cofnął się nieprzyiaciel żadney nieponiosłszy straty. — Jenerał Carteaux, który z swoią dywizyą miał się posuwać ku Renowi, odebrał rozkaz aby pozostał w swoim stanowisku póki innego nie odbierze przeznaczenia. Mniemaią powszechnie, że ta dywizya uda się na brzegi Flandryi, które bardziey niż kiedykolwiek są zagrożone.

Dnia 2. Lipca.

Jen: Bonnard kommendant 24 dywizyi woyskowey iadąc z nad brzegow dawniey-szey Flandryi przybył do naszego miasta. Podług iego rapportu brzegi te znayduią się teraz w stanie dobrey obrony i dostateczną liczbą woyska i artyleryi są opatrzone. Anglicy pokazuią się raz przy Nieuport i Ostendzie, drugi raz przy uyściu Skaldy na brzegach wyspy Walcheren, lecz nigdy niepokazuią się w tak dostatecznych siłach aby wylądowania obawiać się potrzeba było. Podług rapportu iednego kapitana od neutralnego statku, uzbroienie, które niedawno wyszło pod żagle z portow Angielskich leżących nad północnym morzem udało się ku wschodowi, co wierzyć każe, że się połączy z flottą krążącą w tey części brzegow Francuzkich. — Od kilku dni przybyło do naszego miasta wielu emigrantow powracaiących z Hamburga i Hollandyi. Oczekuiemy ieszcze wielu innych, których ostateczne wymazanie z listy emigrantow przez konsulow Rzepltey w krótce ma nastąpić.

Z Wenecyi d. 22. Czerwca.

Papież dnia 17 przybył na przestrzenią portu Pesaro, gdzie go oczekiwała znaczna liczba osób przybyłych z rożnych stron z Państw Jego Świątobliwości. Kardynałowie Antoni Doria, Ruffo i Lorenzana przed 8 lub 10 dniami przeieżdzali przez Bononią i po krotkim tam zabawieniu w dalszą do Rzymu udali się drogę.

Z Frankfortu d. 5. Lipca.

Wczoray z rana Francuzi posunęli się od Hochheim aż za Hatersheim i uderzyli na woyska Niemieckie w stanowisku przy Singlingen; rozprawa była bardzo żwawa i przez większą część dnia trwała; nakoniec Francuzi aż do Wiekert odpartemi zostali. W wieczor obustronne woyska zaięły znowu pierwsze swoie stanowiska. Dzisiay Francuzi na nowo na woyska Niemieckie uderzyli, udało im się przebydź Niddę i posunąć się aż ku naszemu miastu. Strzelanie z armat i ręczney strzelby trwało bezustannie od godziny 5 z rana aż do godziny 8 w wieczor. Woyska Niemieckie odebrawszy wsparcie od iazdy do przebycia nazad Niddy Francuzow przymusiły.

Dnia 8. Lipca.

Bitwa, którą dnia wczorayszego nad Niddą stoczono, była żywą i krwawą; woyska obustronne kilka razy szły na bagnety rownie iak i iazda, która po kilka razy pałaszami ucierała się. Legion Polski składał część attakuiącego korpusu woysk Francuzkich. Ostatniey nocy woyska Niemieckie opuściły linią Niddy i cofnęły się na lewy brzeg Menu. Dzisiay zrana Francuzi pokazali się przed naszym miastem i postawili straż przy bramie Bokenheim.

DODATEK

DO Nru. 59

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODE DNIA 23 LIPCA 1800.

Z Liworna d. 18. Czerwca.

Królowa Jmć Neapolitańska która wraz z swoią Familią przybyła dnia 14 na okręcie Foudroyant, na którym i admirał Nelson znaydował się na przestrzeni portu naszego, z powodu burz trwaiących przez dni kilka dnia 16 dopiero na ląd wysiadła. Królowa Jmć odbyła swoią podroż z Palermo do Liworna w dniach 4rech. W mieście naszym przyymowaną była od jenerała Fenzel kommendanta tuteyszego z wszelkimi honorami iakie się wysokiey iey dostoyności należą w pośrzod okrzykow licznie zgromadzonego ludu i wystrzałow armatnych na wałach, na które Anglicy na okrętach odpowiadali.

Z Berna d. 30. Czerwca.

List ktory był powodem do aresztowania sekretarza ieneralnego Mouſsona, był adressowany do Ministra Jenner w Paryżu i obeymował niektóre wyrazy którego podeyźranym uczynić mogły. Lecz o tym sądzono z kopii Dnia 27 przywieziono iego oryginał do Lauzanny a dnia 28 wielka rada rozważała go i uznała iż charakter nie był Mouſsona, postanowiła przeto iż na wolność wypuszczonym będzie rownie iak iego oskarżyciel Laharpe, który sam nawet dopraszał się o uwolnienie oskarżonego. Lecz Mouſson niebędąc kontent z tey sprawiedliwości przez list dopraszał się wielkiey rady, aby ten intereſs do sądu przyzwoitego był odesłanym, wcelu ukarania fałszywego oskarżyciela. Po nieiakich sporach ktore dzisiey nastąpiły wielka rada postanowiła wyrok przychylaiący się do żądania Mouſsona, a senat takowy wyrok potwierdził.

Z Moguncyi d. 2. Lipca.

Jenerał leytnant St. Suzanne w towarzystwie swoich adiutantow Dereaux i Petist powrocił do naszego miasta. Jenerał Kniaziewicz kommendant Polskiego legionu przybył tu także, a iego legion dziś iest spodziewany. Część zaś 4go regimentu iazdy wczoray przybyła.

Z Hamburga d. 1. Lipca.

Odebraliśmy tu przez nadzwyczayną drogę, urzędową wiadomość, że eskadra Angielska złożona z iednego okrętu od 64 armat dwoch fregat i kilku kutrow zaięła na brzegach Afryki małą wyspę Gorée należącą do Francyi; kommendant Francuzki na tey wyspie żadnego oporu nieczynił.

Z Rzymu d. 14. Czerwca.

Kardynał Sommaglia wikaryusz O. S przed 5 lub 6 dniami przybył do naszego miasta. Kardynał Zelada przybył tu wczoray z Florencyi, a okrzyki licznie zgroma-

dzonego ludu towarzyszyły mu aż do iego pałacu. Kardynał Riverllo vice datariusz O. S. od d. 9 tu się już znayduie. Tegoż dnia przybył tu także Xiążę Belmonte ambassador Neapolitański w Petersburgu i wkrótce na swoie przeznaczenie ma się udać. — Xiążę Madrgone mianowany nadzwyczaynym ambassadorem Krola Jmć Neapolitańskiego przy dworze Rzymskim, dnia 10 wyiechał z Palermo i wkrótce iest tu spodziewany. P. Windham bywszy minister Krola Jmć Angielskiego w Florencyi przybył z Palermo do Neapolu.

Z Augszpurga d. 1. Lipca.

Przednia straż jenerała Decaen w liczbie 2 lub 3 tysiące ludzi dnia 28 w wieczor w dobrym porządku w kroczyła do Monachium. Na kilka godzin wprzod jenerał hrabia Merfeld z małym oddziałem woyska przeszedł przez miasto nasze i cofnął się za Iserę, gdzie Francuzi udali się za nim i stanęli na wzgorku wznoszącym się nad miasto od strony wschodu. Jenerałowie iedli wieczerzą u wielkiego marszałka dworu. Kuchnia Elektorska i służący byli na ich zawołaniu. Jenerał kommenderuiący Moreau dnia 30 popołudniu wyiechał ztąd do Monachium, a dzisiay znowu tu powrocił. Odebrał wielu kuryerow, których depesze iak się zdawało przyniosły mu ukontentowanie. Jenerał Lecourbe przybył tu d. 30 głowna iego kwatera znayduie się w Friedbergu.

DONIESIENIA.

Uwiadomienie, ktorym każdemu do publiczney wiadomości podaie się, iż w mieście Wolbromie starostwie Jaśnie Wielmożney Dembińskiey, cyrkule Olkuskim stoiącym znayduie się domostwo drewniane zdawna Gutowskie zwane w rynku miasta Wolbroma stoiące, iako też grunta w naylepszym położeniu leżące, na które przeszło korcy 40 wysiewu zboża bywa, oprocz łąk, ieziorkow, ogrodow, stodoł dwoch, które są każdego czasu do sprzedarzy, lub zaarendowania; zaczym ktoby sobei życzył takowych realności prawem dziedzictwa nabydź, lub zaarendować, ma się zgłosić do JPana Piotra Sudorskiego jeneralnego Ces. Krol. Miasta Stołecznego Krakowa kassy kontrolora, iako właściciela i dziedzica, w Krakowie na ulicy Sławkowskiey pod Nrem 743 mieszkaiącego, gdzie o szacunku ceny za sprzedaż lub też arendy niezawodnie dowie się.

My Fryderyk Wilhelm z Bożey Łaski, Król Pruski &c. podaiemy ninieyszym do wiadomości, iż na instancyą tuteyszey Bankowey kommissyi, przez trzy dwory wyznaczoney obydwa klucze, to iest Gołkow w Warszawskim dystrykcie, w Czerskim powiecie, $2\frac{1}{2}$ mili od Warszawy, i Falent podobnież w Warszawskim dystrykcie, w parafii Raszyńskiey, tudzież Pęczyckiey, o $1\frac{1}{2}$ mili od miasta Warszawy leżące, do konkursowey massy Teppera banki[e]ra należące z których klucz Gołkowski wraz z należącemi do niego wioskami Wolą Gołkowską i Głoskowem, podług taxy urzędownie expedyowaney, a tu in Copia authentica przyłączoney 100,557, talar. klucz zaś Falentski wraz z należącemi do niego wioskami. Pienałami i Derdami, podług taxy urzędownie expedyowaney, podobnież tu in Copia authentica przyłączoney, na 111,351, talar 9 gro. srebr. $8\frac{7}{15}$ den: otaxowane zostały, wraz z wszelkiemi do nich przyległościami prawami i juryzdykcyami, przez publiczną aukcyą więcey daiącym sprzedane bydź maią.

Subhastuiemy przeto i do wolnego podaiemy kupna, wyżey rzeczone klucze oby-

dwa Gołkow i Falent z wszystkiemi przyległościami, prawami, i iurysdykcyami, tak iak w wyżey rzeczonych taxach opisane są, summami wyciągnionemi, to iest 100 557 talerow i . . 111,351 tal. 9 sreb. gro: 8 $\frac{7}{61}$ denara.

Wzywamy więc wszystkich tych, którzy intencyą maią dobra te z przyległościami kupić, oraz juxta Qualitatem suam one posiadać mogą, i są w stanie onych zapłacenia, ninieyszym, aby się na trzech terminach licitationis na 31 Julii 1 Novembr. a. c. i 31 Jan: 1801 za każdą razą zrana o godzinie 9 przed deputowanym do tego naszym Regencyi konsyliarzem Baumann, w rezydencyi tuteyszey kraiowey Regencyi wyznaczonych, z których trzeci i ostatni præclusorius iest, zameldowali się; to co dać z myślaią podali, a potym oczekiwali, iż naywięcey daiącemu wyżey rzeczone dobra przybite, i na podania po ostatnim licytacyi terminie podane, dalsza nie będzie zwrocona uwaga.

Nakoniec taxy dobr tych i te protokuły, na ktorych fundamencie takowe wyexpedyowane zostały, każdy w tuteyszey regestraturze przeyrzeć może.

Na dowod przy zwyczaynym podpisie i wyciśnieniu większey pieczęci naszey tuteyszey Południowo Pruskiey Regency. Dan w Warszawie dnia 11 Marca 1800 Ru.

v. Meyer.

Præsentem copiam cum suo Originali in Archivo Cancellariæ centralis commissionis Bancalis Varsaviæ agitatæ reperiri, collationatam concordari testor Varsaviæ. Die 26 mensis Aprilis anno 1800.

Valentinus Lalewicz, Commissionis Bancalis Regens.

Nomine Cæs. Reg Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Reverendo Domino Joanni Dębowski Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Josephus Rychłowski ad Forum hocce adversus eum in causa puncto deoccupationis bonorum Dębe, Budziska, Kołaczki, Obręb, Choyny, Żabienice & Rękawice, ac aliorum libellum porrexerit judicique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum G. Dederko ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur ut die 2da augusti a. c. aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsi imputandas habebit Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Witorff.
Purtscher.
Gruszecki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis, Datum Lublini die 28 Maii 1800.

Ig. Sahaneck.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis Edicti omnibus, & singulis creditoribus Judei Berek Szlomowicz Incolæ Synagogæ Lublinensis notum redditur, ex parte hujus magistratus super univ rsa tam mobili quam immobili substantia præfati Judæi Berek Szlomowicz propria concursum Creditorum apertum esse. Quam obrem omnes & singuli creditores qui ad formandam quampiam adversus oberratum prætensionem sub quocunque titulo jus se habere crederent, admonentur, ut usq; ad diem 9 Augusti a. c. utpote terminum præclusivum prætensionem suam medio porrigendi adversus constitutum in persona advocati hujatis Antonii Zykiewicz curatorem ad lites actionalis libelli coram hocce magistratus eo certius insinuent, & in actione non

solum de liquiditate suæ prætensionis, sed simul etiam de jure in virtute cujus in hac, vel illa classe ad mentem Jud. Cod. Capite IX. se collocari desiderant, firmiter doceant, quo secus lapso frustra usque ad dictam diem 9 Augusti a. c. præstituto liquidationis termino, nemo amplius cum sua prætensione audietur. Isque, qui usque ad illum terminum prætensiones suas coram magistratu non liquidaverit, ab universa nunc cridæ ex ordina obnoxiat Judæi Berek Salomowicz substantia sine exceptione penitus excludentur, etiam si revera aut jus compensationis illis competeret, aut illi bonum quoddam jure proprietatis ex massa repetendum haberent, aut denique prætensioni illorum consituta per intabulationem, aut roborationem super bono immobili Hyppotheca cautum esset, ita quidem ut potius ejusmodi creditores, si fors massæ una debeant, non obstante se vi ute sibi alias juri seu compensationis, seu proprietatis, seu pignoris, debitum suum exolvere teneantur — Cæterum cum una juxta § 86 Cod. jud. Cap. IX. curator bonorum & deputatio e Gremio creditorum eligi debeat. Proinde in eum finem mones creditores simul pro die 1 Augusti a. c. hora 9 matutina ad comparendum citantur, ut inter se deputationem creditorum, & curatorem Assis conformiter §§. 92 & 93 eligant, a que ratione futuræ hujus massæ administrationis secum conveniant, tum potestatem deputationis in rebus ad assem concursus pertinentibus definiant, quo secus, si creditores nec curatorem massæ, nec deputatos eligerent, aut diem statutum desererent, ad mentem §. 95 Cod. Jud. periculo ipsorum curator massæ & deputatio ab hujus magistratu denominabuntur. — Datum Lublini die 18 Junii 1800.

Engbricht
Jac. Lewandowski, *assess.*
Stefanowski, *assess*

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinnesis.
Franc. Krępski, *secre.*

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ occidentalis. Magnificis successoribus olim Nicolai Potocki, utpote Mariannæ Potocka relictæ viduæ Alexandro Potocki, Beatæ Czacka, Josephæ Solohub, Ameliæ Brühl, filio & filiabus. Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Dnus: Stanislaus Comes Zamoyski in causa pro suscipienda lite ratione sequestrationis proventuum bonorum Maciejowice ob summas 3741 f. p. 10 gr. 1000 f. p. 250 duc: & 678 f. p. 2 ½ nec non 32 fl. rhen: 3 xr. per successores Rychlickianos intentata, ad forum hocce adversus eos libellum porrexerit judicilque opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Chyliński ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumque etiam lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur ut die 20 Augusti a. c. aut ipsi compareant, vel curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituant, Foroque huic denominent & pro ordine proscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint, utpote quod secus adversas fors contumaciæ suæ sequelas sibimet ipsis imputandas habebunt. Itaenim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Pietruski.
Wrabezt.
Partscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occid: Datum Lublini die 6 Maii 1800.
Sachaneck.